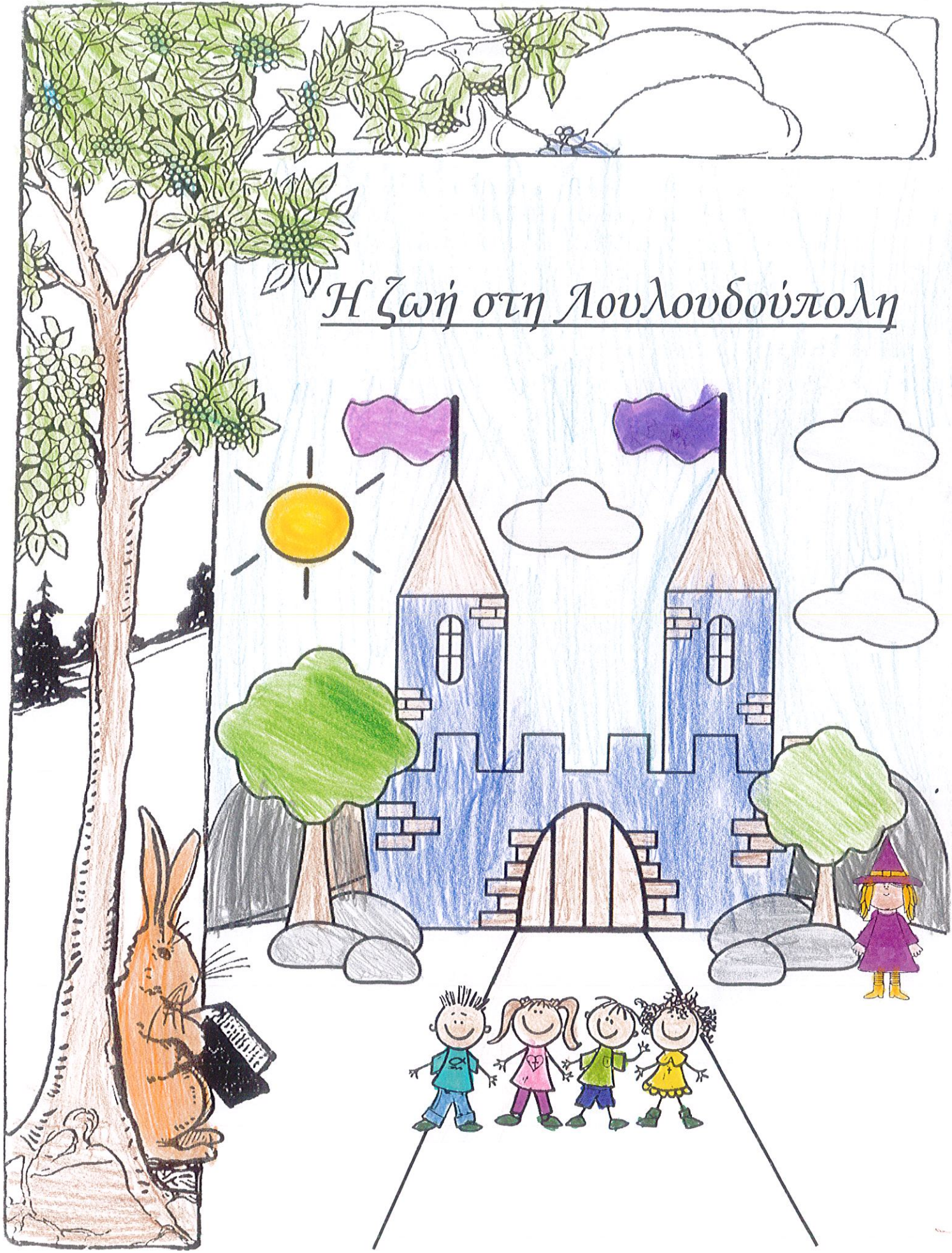

Ημερομηνία: 25-11-25

Όνομα: Άρτεμη

Η ζωή στη Λουλουδούπολη

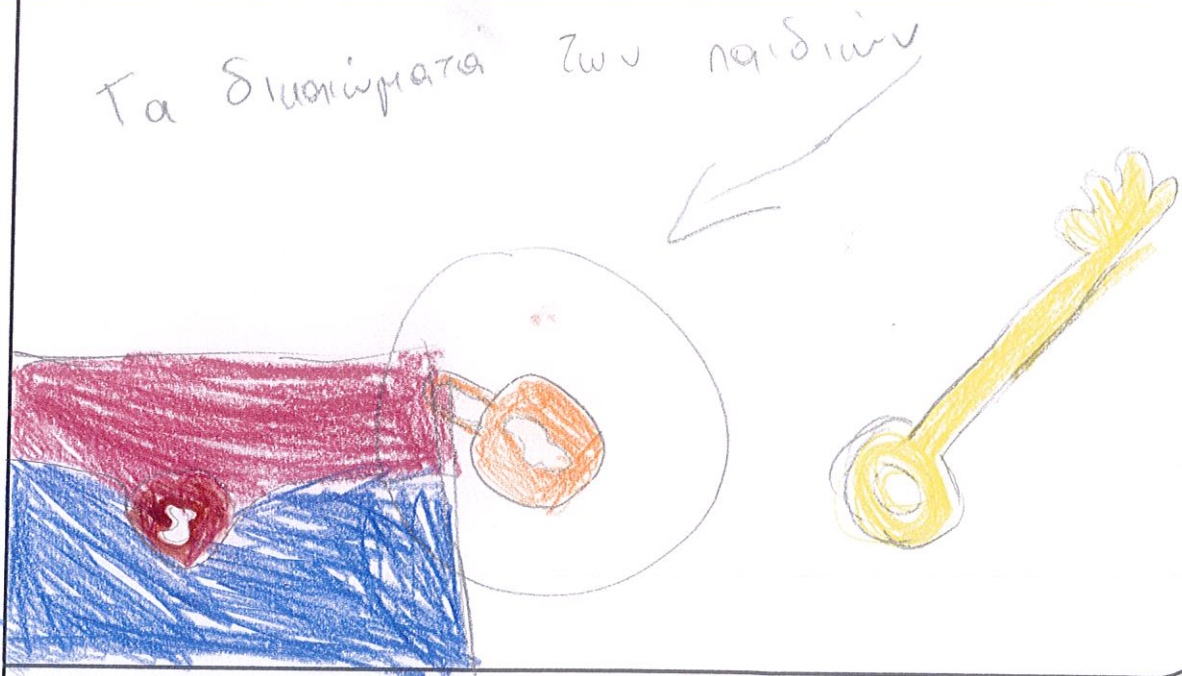

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα μικρό χωριό, η Λουλουδούπολη. Οι κάτοικοι ζούσαν ειρηνικά με αγάπη μεταξύ τους. Τα παιδιά κάθε πρωί πήγαιναν στο σχολείο και οι γονείς στη δουλειά. Κάθε απόγευμα η Ειρήνη, η Χαρά, ο Λευτέρης, ο Ευτύχης και η Αγάπη μαζεύονταν στην πλατεία για να παίξουν κρυφτό, ποδόσφαιρο, κυνηγητό. Μερικές φορές μάλωναν, αλλά ήξεραν να συγχωρούν ο ένας τον άλλο. Τις περισσότερες φορές ήταν ευτυχισμένοι και χαρούμενοι. Χαρούμενοι γιατί είχαν κοντά τους και μια άλλη αγαπημένη τους φίλη, τη Unicef. Η Unicef ήταν ο φύλακας-άγγελος των παιδιών γιατί προστάτευε τα δικαιώματά τους.

Η Αντιδικαιωματούλα κλέβει τα δικαιώματα

Μια μέρα μια κακιά μάγισσα, η Αντιδικαιωματούλα, πήρε ένα φίλτρο που τη μεταμόρφωσε σε άνθρωπο. Πήγε στη Λουλουδούπολη και παρακολούθησε τα παιδιά. Είδε πόσο χαρούμενα και ευτυχισμένα ήταν, θύμωσε τόσο πολύ που αποφάσισε να τους κλέψει το φαγητό, το καθαρό νερό, το σπίτι, την εκπαίδευση, την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και όλα μαζί τα φυλάκισε μέσα στο μπαούλο της που απ'έξω έγραφε "Δικαιώματα". Έτσι λοιπόν κάθε βράδυ η μάγισσα πετώντας περνούσε πάνω από κάθε σπίτι, έπαιρνε τα δικαιώματα και όλα μαζί τα φύλαξε στο κατασκότεινο κάστρο της.

Δυστυχία πέφτει στη Λουλουδούπολη

Την άλλη μέρα τα παιδιά ξύπνησαν και ένιωθαν δυστυχία, απελπισία, μοναξιά και κάτι σαν μαύρο σύννεφο να τα σκεπάζει. Τα παιδιά ένιωθαν αδύναμα, δεν πήγαιναν πια στο σχολείο, με αποτέλεσμα να μην είναι χαρούμενα, να μην έχουν κουράγιο να πάνε στον γιατρό και έτσι ήταν συνέχεια άρρωστα. Τότε η Ειρήνη, η Χαρά, ο Λευτέρης, ο Ευτύχης και η Αγάπη αποφάσισαν να κάνουν κάτι. Ξεκίνησαν ένα πρωί χωρίς να πουν τίποτα σε κανένα, δηλαδή σχεδόν σε κανέναν γιατί η φίλη τους η Unicef που είναι ο φύλακας-άγγελός τους, αμέσως κατάλαβε τι είχε συμβεί και ξεκίνησε μαζί τους την περιπέτεια αναζήτησης.

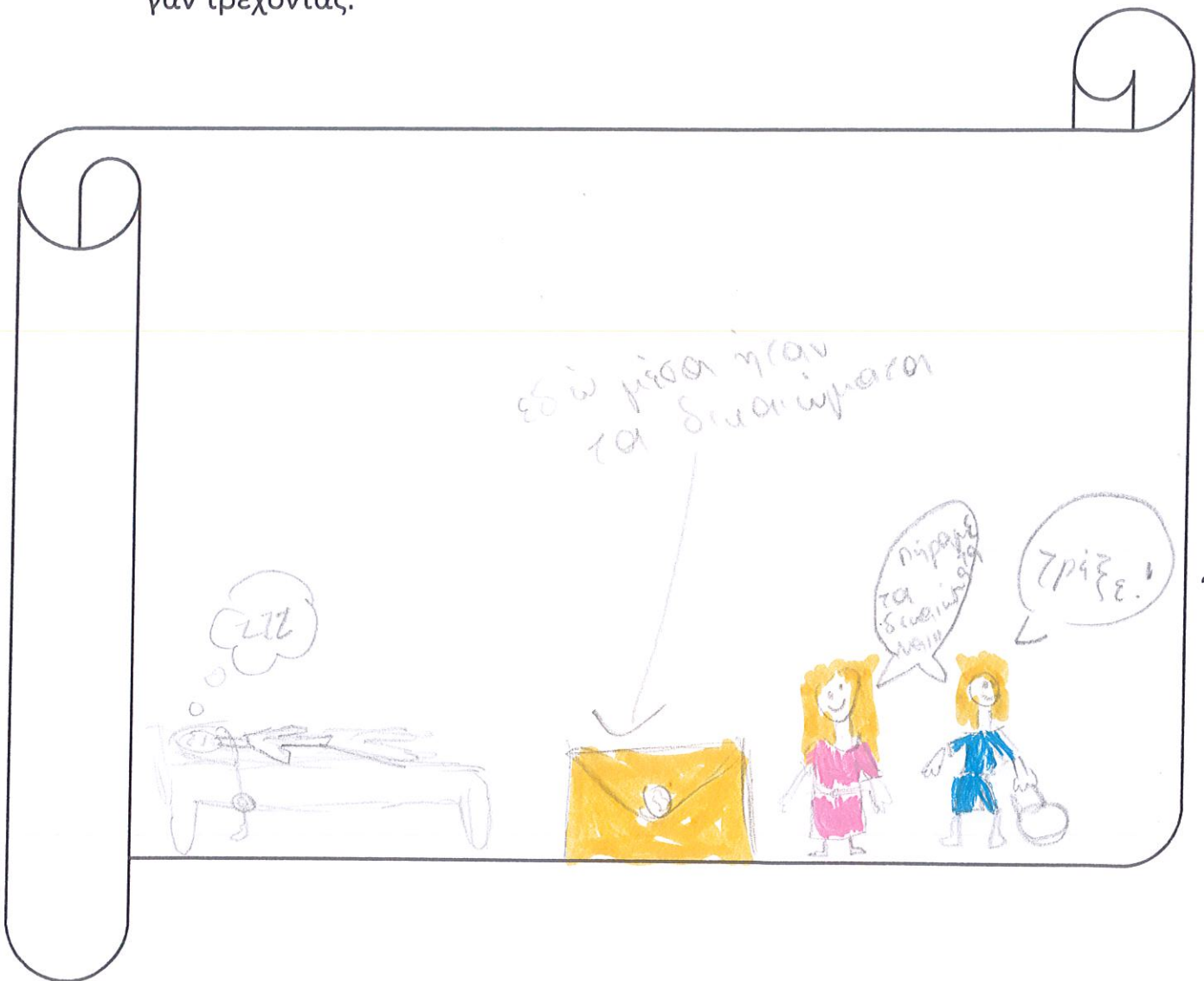

Η περιπέτεια της αναζήτησης

Η Unicef και οι φίλοι της έψαχναν τα ίχνη της μάγισσας και βρέθηκαν σε ένα δάσος πολύ σκοτεινό. Εκεί τα βρήκαν. Η μάγισσα επειδή δεν της άρεσε αυτό το δάσος έκανε ένα μαγικό και τα δέντρα άρχισαν να πέφτουν. Όλοι μαζί έτρεξαν και κατάφεραν να ξεφύγουν. Τα ίχνη εξαφανίστηκαν από τα δέντρα που έπεσαν αλλά βρήκαν και άλλα. Βρέθηκαν σε ένα αδιέξοδο και είχαν δύο δρόμους να επιλέξουν. Κάποιο παιδί πρότεινε να χωριστούν. Η Unicef είπε ότι δεν της άρεσε η ιδέα και πρότεινε να μείνουν ενωμένοι. Έτσι και έγινε. Η Unicef μαζί με την Ειρήνη, τη Χαρά, τον Λευτέρη, τον Ευτύχη και την Αγάπη πήγαν από το δεύτερο δρομάκι και είδαν ένα μεγάλο και σκοτεινό κάστρο. Ήξεραν ότι εκεί ήταν τα Δικαιώματα. Γνώριζαν ότι υπήρχαν κίνδυνοι, αλλά μπήκαν μέσα. Έψαξαν σε πολλά δωμάτια και το τελευταίο ήταν της μάγισσας.

Η Αντιδικαιωματούλα κοιμόταν καθώς ήταν κουρασμένη γιατί είχε πάει να κλέψει και άλλα δικαιώματα και από άλλα χωριά. Στο σκοτεινό κάστρο Μέσα στο δωμάτιο της μάγισσας μπήκε η Unicef, ο Λευτέρης και η Αγάπη γιατί ήταν οι πιο γενναίοι και για να μην κάνουν φασαρία αν ήταν όλοι μαζί. Βρήκαν ένα χρυσό μπαούλο και το κλειδί του κρεμόταν στο λαιμό της μάγισσας. Σκέφτηκαν πως εκεί μέσα ήταν τα Δικαιώματα. Μετά πήραν ένα ψαλίδι και με πολλή προσοχή έκοψαν το σκοινί που ήταν δεμένο το κλειδί, άνοιξαν το μπαούλο και βρήκαν ένα σάκο που είχε μέσα όλα τα δικαιώματα. Τα πήραν με πολλή προσοχή και έφυγαν τρέχοντας.

"Κατοχύρωση δικαιωμάτων"

Αφού τα παιδιά βρήκαν και πήραν τα δικαιώματά τους, πήγαν στην καλύβα του παππού Ροδαλού. Αυτός είχε κρύψει ένα χρυσό, μαγικό βιβλίο που ό,τι γραφόταν εκεί μέσα δεν μπορούσε να σβηστεί και να μετακινηθεί. Τα παιδιά πήγαν και έγραψαν τα δικαιώματά τους στο χρυσό βιβλίο, που ονομάστηκε Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού. Για πολλά χρόνια μέχρι και σήμερα το δικαίωμα της τροφής, της στέγης, του καθαρού νερού, της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, της εκπαίδευσης, της προστασίας και άλλα πολλά δικαιώματα είναι γραμμένα εκεί. Το βιβλίο αυτό βρίσκεται κρυμμένο σε ένα μυστικό μέρος που το γνωρίζει μόνο η φίλη των παιδιών και φύλακας των δικαιωμάτων, η Unicef.

Τέλος